

Trešdiena, 2013. gada 6. februāris

P7_TA(2013)0049

Korporatīvā sociālā atbildība – atbildīga un pārredzama uzņēmējdarbības prakse un noturīga izaugsme

Eiropas Parlamenta 2013. gada 6. februāra rezolūcija par korporatīvo sociālo atbildību – atbildīga un pārredzama uzņēmējdarbības prakse un noturīga izaugsme (2012/2098(INI))

(2016/C 024/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes 2001. gada 3. decembra rezolūciju par turpmākajiem pasākumiem pēc Zaļās grāmatas par uzņēmumu sociālo atbildību ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2003. gada 6. februāra rezolūciju par uzņēmumu sociālo atbildību ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Uzņēmējdarbības tiesību modernizēšana un uzņēmumu vadības uzlabošana Eiropas Savienībā – plāns virzībai uz priekšu” (COM(2003) 0284) (Korporatīvās pārvaldības rīcības plāns),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Dokumentu komplekts “Atbildīgi uzņēmumi”” (COM(2011) 0685),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Sociālās uzņēmējdarbības iniciatīva. Labvēlīgu apstākļu izveide sociālajiem uzņēmumiem – sociālās ekonomikas un sociālo inovāciju pamatam” (COM(2011) 0682),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropa 2020. Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010) 2020),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2002. gada 30. maija rezolūciju par Komisijas Zaļo grāmatu par uzņēmumu sociālās atbildības sistēmas veicināšanu Eiropā ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2003. gada 13. maija rezolūciju par Komisijas paziņojumu par uzņēmumu sociālo atbildību: uzņēmējdarbības ieguldījums ilgtspējīgā attīstībā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 13. marta rezolūciju par korporatīvo sociālo atbildību: jauna partnerība ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 24. maija atzinumu par Komisijas paziņojumu “Atjaunota ES stratēģija 2011.–2014. gadam attiecībā uz korporatīvo sociālo atbildību” ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Atjaunota ES stratēģija 2011.–2014. gadam attiecībā uz korporatīvo sociālo atbildību” (COM(2011) 0681),
- ņemot vērā to Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Juridisko lietu komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Ārlietu komitejas, Attīstības komitejas, kā arī Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumus (A7-0017/2013),

Ceļā uz modernu korporatīvo sociālo atbildību – iepriekšēji apsvērumi

1. uzsver, ka uzņēmumi nevar veikt valsts iestāžu funkcijas saistībā ar sociālo un vides standartu veicināšanu, īstenošanu un kontroli;

⁽¹⁾ OV C 86, 10.4.2002., 3. lpp.

⁽²⁾ OV C 39, 18.2.2003., 3. lpp.

⁽³⁾ OV C 187 E, 7.8.2003., 180. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 67 E, 17.3.2004., 73. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 301 E, 13.12.2007., 45. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 229, 31.7.2012., 77. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 6. februāris

2. uzsver, ka pasaules pašreizējās ekonomikas krīzes iemesls ir fundamentālas kļūdas attiecībā uz pārredzamību, pārskatatbildību, atbildību un īslaicīgumu un ka ES pienākums ir nodrošināt, lai visi šo pieredzi ņemtu vērā; atzinīgi vērtē Komisijas nodomu veikt Eurobarometra aptauju par uzticību uzņēmējdarbībai; pieprasa, lai visas ieinteresētās personas vispusīgi apspriež šo pētījumu rezultātus un attiecīgi rīkojas; pauž stingru atbalstu korporatīvajai sociālajai atbildībai (KSA) un uzskata, ka KSA, ja to pareizi ieviestu un praktizētu visi uzņēmumi, ne tikai lielākie, var palīdzēt atjaunot zaudēto uzticību, kas ir nepieciešams, lai veicinātu ekonomikas noturīgu atveseļošanos, un var mazināt ekonomikas krīzes sociālās sekas; norāda – ja uzņēmumi uzņemas atbildību par sabiedrību, vidi un darbiniekiem —, tas ir abpusēji izdevīgi un palīdz palielināt uzticēšanos, kas ir svarīgs priekšnoteikums veiksmīgai ekonomikas attīstībai; uzskata, ka KSA iekļaušana ilgtspējīgā uzņēmējdarbības stratēģijā ir gan uzņēmumu, gan visas sabiedrības interesēs; norāda, ka šajā jomā priekšzīmīgi darbojas daudzi uzņēmumi, jo īpaši mazie un vidējie uzņēmumi (MVU);
3. uzskata, ka uzņēmumi var palīdzēt attīstīt sociālo tirgus ekonomiku un sasniegt stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus, nodrošinot darba vietas un veicinot ekonomikas atveseļošanos;
4. uzskata, ka jāpaplašina KSA apspriešanas konteksts, lai, saglabājot KSA brīvprātības principu, vajadzības gadījumā ļautu apspriest regulējošus pasākumus;
5. atbalsta Komisijas ieteikto jauno KSA definīciju, kas neitralizē nesaskaņas starp brīvprātīgu un obligātu pieeju;
6. uzskata, ka korporatīvā pārvaldība ir būtisks korporatīvās sociālās atbildības elements, jo īpaši attiecībās ar valsts iestādēm un darbiniekiem, un darbinieku pārstāvju organizācijām, un attiecībā uz politiku, kuru uzņēmums piemēro saistībā ar prēmijām, kompensāciju un algām; uzskata, ka pārmērīgi lielas prēmijas, kompensācija un alga vadītājiem, jo īpaši gadījumā, ja uzņēmumam ir grūtības, nav savienojamas ar sociāli atbildīgu rīcību;
7. uzskata, ka uzņēmuma nodokļu politika būtu jāuzskata par daļu no KSA un tāpēc izvairīšanās no nodokļu maksāšanas vai nodokļu oāzes izmantošanas stratēģijas nav savienojamas ar sociāli atbildīgu rīcību;
8. uzskata, ka uzņēmuma sociālās atbildības novērtējumā jāņem vērā to uzņēmumu, kas atrodas attiecīgā uzņēmuma piegādes ķēdē, un attiecīgā gadījumā arī tā apakšuzņēmumu rīcība;

Stiprināt saikni starp KSA, iedzīvotājiem, konkurētspēju un inovāciju

9. aicina Komisiju un valsts iestādes atbalstīt inovatīvus uzņēmumu modeļus, kas izveidoti, lai stiprinātu atbilstību starp uzņēmumiem un sociālo vidi, kurā tie darbojas;
10. aicina Komisiju ņemt vērā pašlaik notiekošās diskusijas par Grāmatvedības direktīvas un Pārredzamības direktīvas pārskatīšanu, lai jaunā ierosinātā KSA stratēģija papildinātu pārskatītās direktīvas;
11. uzsver nepieciešamību atbalstīt inovatīvus risinājumus, kas var ļaut uzņēmumiem reaģēt uz sociāliem un vides izaicinājumiem, piemēram, tādu intelīģentu transporta sistēmu un ekoeftīvu produktu ieviešanu, kas ir pieejami un paredzēti visiem patērētājiem;
12. atbalsta Komisijas centienus veicināt KSA redzamību un labas prakses izplatīšanu, un īpaši atbalsta Eiropas atzinības sistēmas ieviešanu uzņēmumiem un personālsabiedrībām, kas īsteno KSA; šajā sakarībā aicina Komisiju līdz ar citiem pasākumiem apsvērt iespēju šā mērķa sasniegšanai ieviest Eiropas sociālās vides kvalitātes zīmi;
13. atzinīgi vērtē ideju izveidot daudzpusēju ieinteresētās personas iesaistošu KSA platformu un atbalsta izvēlēto nozaru pieeju;

Trešdiena, 2013. gada 6. februāris

14. atzīst KSA Eiropas iniciatīvas "Uzņēmums 2020" nozīmīgumu un potenciālu, jo šī iniciatīva var būtiski palīdzēt stiprināt saikni starp KSA un konkurētspēju, veicinot labas prakses izplatīšanu; aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot lielāku sinerģiju, lai palīdzētu sasniegt mērķus attiecībā uz tādu politiku un iniciatīvu īstenošanu, kas veicina sociālo inovāciju un darba vietu izveidošanu; mudina Komisiju atbalstīt KSA Eiropas tīkla centienus ar pamatmērķi stiprināt sadarbību starp uzņēmumiem un dalībvalstīm, lai veicinātu valstu rīcības plānu izveidošanu un labas prakses izplatīšanu;

15. atbalsta Komisijas priekšlikumu veikt periodiskus pētījumus, lai novērtētu iedzīvotāju uzticību un attieksmi pret uzņēmumu īstenotajām stratēģijām KSA jomā; iesaka veidot saikni starp šo pētījumu saturu un ilgtspējīga patēriņa un ražošanas rīcības plāna pārskatīšanu, lai apzinātu šķēršļus atbildīgākam patēriņam;

Uzlabot KSA politiku pārredzamību un efektivitāti

16. mudina Komisiju izstrādāt konkrētus pasākumus, ar ko novērst maldinošu un nepatiesu informāciju par saistībām attiecībā uz korporatīvo sociālo atbildību un preču un pakalpojumu ietekmi uz vidi un sabiedrību, jo īpaši tādus, kādi paredzēti Negodīgas komercprakses direktīvā, jo īpaši attiecībā uz sūdzību iesniegšanas un izskatīšanas jautājumiem, par pamatu ņemot atklātu un skaidru procedūru un izmeklēšanas uzsākšanu; uzskata, ka "zaļmazgāšanās" (*greenwashing*) ir viens no mānīšanās veidiem, kas maldina patērētājus, valsts iestādes un ieguldītājus, kā arī samazina uzticību KSA kā efektīvam instrumentam, kas veicina ilgtspējīgu un ietverošu izaugsmi;

17. atbalsta mērķi uzlabot sociālo un vides aspektu iekļaušanu publiskajos iepirkumos; šajā sakarībā pieprasa neuzskatīt viszemāko cenu par līgumu piešķiršanas kritēriju un ieviest lielāku atbildīgumu visā apakšlīgumu piešķiršanas ķēdē;

18. aicina Komisiju īstenot turpmākas iniciatīvas nolūkā izvērst un stiprināt KSA potenciālu cīņā pret klimata pārmaiņām (saistot to ar resursu un enerģijas izmantošanas efektivitāti), piemēram, uzņēmumu izejvielu iepirkuma procesā;

19. uzsver, ka ES palīdzība trešo valstu valdībām sociālā un vides regulējuma īstenošanā, kā arī efektīvs kontroles režīms ir nepieciešams papildinājums, lai uzlabotu Eiropas uzņēmumu KSA visā pasaulē;

20. uzsver, ka sociāli atbildīgs ieguldījums (SAI) ir daļa no KSA īstenošanas procesa ieguldījumu lēmumu jomā; norāda, ka pašlaik gan nav universālas SAI definīcijas, bet parasti tajā apvieno ieguldītāju finansiālos mērķus ar viņu rūpēm par sociālajiem, vides un ētikas, kā arī korporatīvās pārvaldības jautājumiem;

21. atzīst, ka ir būtiski, ka uzņēmumi publisko informāciju par ilgtspējīgumu, piemēram, sociālos un vides faktorus, lai apzinātu ilgtspējīguma riskus un palielinātu ieguldītāju un patērētāju uzticību; norāda uz ievērojamo progresu, kas tiek gūts šajā ziņā, un aicina Komisiju atbalstīt Starptautiskās Integrētas ziņošanas padomes (SIZP) mērķi —, proti, panākt, lai IZ nākamās desmitgades laikā kļūtu par pasaules mērogā atzītu normatīvu;

22. uzsver, ka arī turpmāk ir nepieciešama ārkārtīgi stingra cilvēktiesību ievērošana, pienācīga rūpība un pārredzamība, lai nodrošinātu KAS visā piegādes ķēdē, novērtētu Eiropas uzņēmumu ilgtspējīgo ietekmi un cīnītos pret nodokļu apiešanu un nelegālās naudas plūsmām;

23. uzsver, ka korporatīvo sociālo atbildību nedrīkst padarīt par mārketinga instrumentu un ka tā pilnībā var izpausties tikai tad, ja KSA ir pilnībā iekļauta uzņēmuma kopējā stratēģijā, kā arī īstenota ikdienas darbībās un finanšu stratēģijā. vērtētu atzinīgi, ja tiktu veidota saikne starp labu korporatīvo sociālo atbildību un labu korporatīvo pārvaldību; uzskata, ka Komisijai būtu jāmudina uzņēmumi lēmumus par KSA stratēģiju pieņemt valdes līmenī; aicina Komisiju un dalībvalstis ieviest korporatīvās pārvaldības kodeksus, kas atspoguļo kopīgas atbildības nozīmi uzņēmumā un veido ciešu saikni starp uzņēmuma darbības rādītājiem vides, sociālajā un cilvēktiesību jomā un tā finanšu rezultātiem;

24. uzsver, ka ieguldītājiem un patērētājiem vajadzētu būt iespējai viegli identificēt uzņēmumus, kas ir apņēmušies ievērot KSA, jo tas stimulētu šo uzņēmumu turpināt savus centienus;

Trešdiena, 2013. gada 6. februāris

25. uzsver, ka sociāli atbildīgs ieguldījums (SAI), kas lēmumos par ieguldījumiem ir KSA īstenošanas procesa sastāvdaļa, apvieno ieguldītāju finanšu un ekonomiskos mērķus ar apsvērumiem no sociālā, vides, ētikas, kultūras un izglītības viedokļa;
26. ieinteresēti seko pašreizējām pārrunām saistībā ar tiesību akta priekšlikumu par uzņēmumu sniegtās sociālās un vides informācijas pārredzamību; iestājas par tāda tiesību akta priekšlikuma pieņemšanu, kurā būtu paredzēta liela rīcības brīvība, lai ņemtu vērā KSA daudzdimensionālo raksturu un uzņēmumu īstenotās KSA politikas dažādību, nodrošinot pietiekamu salīdzināmības līmeni nolūkā apmierināt ieguldītāju un citu ieinteresēto personu vajadzības un vajadzību patērētājiem sniegt vienkāršu iespēju piekļūt informācijai par uzņēmuma ietekmi uz sabiedrību, tostarp par pārvaldības aspektiem un dzīves cikla izmaksu metodoloģiju; uzskata, ka šai informācijai par ilgtspējību būtu vajadzības gadījumā jāattiecas arī uz apakšlīgumu piešķiršanas un piegādes ķēdēm un tā būtu jābalsta uz tādām globāli apstiprinātām metodoloģijām kā "Global Reporting Initiative" vai "Integrated Reporting Council"; papildus tam prasa attiecībā uz MVU piemērot uzņēmumu vai vienkāršotu regulējumu;
27. prasa plašāk, detalizētāk un pārredzamāk uzraudzīt KSA principus ES tirdzniecības politikā, nosakot skaidrus kritērijus, lai izvērtētu uzlabojumus un tādējādi veicinātu uzticību šai sistēmai;
28. mudina ES un dalībvalstis sniegt konkrētu informāciju par KSA un nodrošināt izglītību un mācības par KSA, lai uzņēmumi pilnībā izmantotu KSA priekšrocības un varētu to īstenot savā organizatoriskajā kultūrā;
29. mudina plašsaziņas līdzekļu uzņēmumus savā KSA politikā iekļaut pārredzamus žurnālistikas standartus, tostarp – garantijas aizsargāt informācijas avotus un ziņotāju tiesības.
30. aicina Komisiju papildus novērtēt saistošos un neobligātos pasākumus, kuru mērķis ir palīdzēt atzīt un veicināt uzņēmumu centienus saistībā ar nefinanšu informācijas pārredzamību un deklarēšanu;
31. apņēmīgi iebilst pret tādu konkrētu parametru ieviešanu, kas varētu radīt administratīvo slogu un neefektīvas darbības struktūras, piemēram, darbības rādītājus ES mērogā; tā vietā aicina Komisiju sniegt uzņēmumiem starptautiski akceptētas metodoloģijas, piemēram, "Global Reporting Initiative" vai "Integrated Reporting Council", un popularizēt to izmantošanu;
32. tomēr uzskata, ka Komisijai pēc iespējas ātrāk jāizveido plānotā vides prasību mērīšanas kopējā metodoloģija, kas balstīta uz dzīves ciklu; pauž viedokli, ka šī metodoloģija būtu noderīga gan attiecībā uz uzņēmumu sniegtās informācijas pārredzamību, gan attiecībā uz uzņēmumu ietekmes uz vidi novērtēšanu, ko veic valsts iestādes;
33. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu izveidot prakses kopienas attiecībā uz KSA un uzņēmumu sociālo darbību; uzskata, ka tai jāpapildina kopregulējuma un pašregulējuma labas prakses kodekss, kas ļautu visām ieinteresētajām personām iesaistīties kolektīvā mācību procesā, lai uzlabotu un nostiprinātu dažādu ieinteresēto personu darbību efektivitāti un pārskatatbildību;
34. prasa nodrošināt visaptverošu un aktīvu apspriešanos ar pārstāvju organizācijām, tostarp arodbiedrībām, un šo organizāciju iesaistīšanu uzņēmumu KSA procesu un struktūru izstrādē, darbībā un pārraudzībā, sadarbojoties ar darba ņēmējiem patiesas partnerības pieejas garā;
35. aicina Komisiju nodrošināt, lai pienākums sistemātiski ziņot par būtisku informāciju saistībā ar ilgtspējīgumu neradītu uzņēmumiem pārmērīgu slogu, jo ikvienai jaunai KSA stratēģijai ir jāgūst uzņēmumu atbalsts; aicina Komisiju paredzēt pārejas periodu, pirms attiecībā uz uzņēmumiem stājas spēkā prasība regulāri iesniegt nefinanšu pārskatus, jo šis pārejas periods uzņēmumiem sniegtu iespēju sākotnēji KSA pienācīgi īstenot uzņēmuma iekšienē, savās iekšējās pārvaldības sistēmās ieviešot precīzu un detalizētu KSA politiku;
36. atbalsta Komisijas priekšlikumu visiem ieguldījumu fondiem un finanšu iestādēm noteikt pienākumu informēt visus savus klientus (iedzīvotājus, uzņēmumus, valsts iestādes u. c.) par visiem ētiska vai atbildīga ieguldījuma kritērijiem, ko tie piemēro, vai par visiem standartiem vai kodeksiem, ko tie ievēro;
37. apstiprina Komisijas direktīvu par minimālajiem standartiem attiecībā uz cietušajiem; aicina atbilstīgo nozaru (piemēram, ceļojumu, apdrošināšanas un telekomunikāciju nozares) uzņēmumus savā KSA politikā iekļaut pozitīvas un praktiskas stratēģijas un struktūras noziegumos cietušo personu un to ģimeņu atbalstam krīzes laikā un izstrādāt īpašu politiku attiecībā uz ikvienu darbinieku, kas cieš darba vietā vai ārpus darba vietas pastrādātos noziegumos;

Trešdiena, 2013. gada 6. februāris

38. atzīst tādu pašregulācijas un kopregulācijas instrumentu kā nozari reglamentējoši rīcības kodeksi būtisko vērtību un potenciālu; tāpēc atzinīgi vērtē Komisijas vēlmi uzlabot pašreizējos instrumentus, attiecīgajā jomā pieņemot ētikas kodeksu; tomēr neatzīst vienotu pieeju, kas neņem vērā atsevišķu nozaru specifiku un konkrētas uzņēmumu vajadzības;

KSA un MVU – no teorijas uz praksi!

39. atgādina par to MVU īpatnībām, kas darbojas galvenokārt vietējā un reģionālā līmenī un konkrētās nozarēs; tāpēc uzskata, ka ES politikā KSA jomā, tostarp valstu rīcības plānos attiecībā uz KSA, pienācīgi jāievēro konkrētas MVU vajadzības un princips “vispirms jādodom par mazākajiem” un jāatzīst MVU neformāla un intuitīva pieeja attiecībā uz KSA;

40. norāda, ka ir svarīgi mazos un vidējos uzņēmumus iesaistīt KSA un atzīt to sasniegumus šajā jomā;

41. atzīst, ka daudzi MVU Eiropā jau īsteno KSA politiku, piemēram, nodarbinot vietējos iedzīvotājus, iesaistot vietējās kopienas pārstāvjus, piemērojot savai piegādes ķēdei labas pārvaldības politiku utt.; tomēr norāda, ka lielākā daļa šo MVU nezina, ka tie praksē īsteno ilgtspējīguma, KSA un labas korporatīvās pārvaldības praksi; tāpēc aicina Komisiju vispirms apzināt pašreizējās MVU prakses un tikai pēc tam izskatīt īpaši MVU paredzētas KSA stratēģijas;

42. neatbalsta nekādas iniciatīvas, kas varētu radīt administratīvu, birokrātisku vai finansiālu slogu MVU; toties atbalsta pasākumus, kas ļauj MVU veikt kopīgas darbības;

43. aicina dalībvalstis un reģionālās iestādes gudri izmantot kohēzijas fondus ar mērķi atbalstīt MVU starpniecības organizāciju īstenošanās KSA veicināšanas darbības, balstoties uz tādiem piemēriem kā Vācijas pamatprogramma, ko līdzfinansē Eiropas Sociālais fonds;

44. aicina Komisiju, sadarbojoties ar dalībvalstīm, MVU starpnieku organizācijām un citām ieinteresētajām personām, izstrādāt stratēģijas un pasākumus nolūkā palīdzēt MVU labas prakses apkopošanā, piemēram, izveidojot datu bāzi, kurā tiktu ievietota informācija par MVU īstenoto KSA politiku un izsmeļošas ziņas par dažādās valstīs īstenotajiem projektiem;

45. iesaka izveidot MVU paredzētas vadlīnijas un ceļvežus par KSA; šajā sakarībā uzsver, ka steidzami jāveic papildu akadēmiski pētījumi par veidiem, kā palielināt MVU gatavību ieviest KSA, un KSA ekonomisko, sociālo un vides ietekmi vietējā un reģionālā līmenī;

46. uzskata, ka patiesas nabadzības samazināšanas nolūkā KSA programmā būtu jāpievēršas arī MVU, jo to kopējā sociālā un vides ietekme ir būtiska;

47. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt atbilstības un atbalsta stratēģijas, lai KSA izplatītu starp MVU; īpaši aicina izveidot konkrētus pasākumus maziem uzņēmumiem un mikrouzņēmumiem;

Atbilstības jautājumi un attiecības ar trešām valstīm

48. uzsver, ka pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Parlaments ir pilnībā jāinformē par to, kā nolīgumu ietekmes uz ilgtspējību novērtējumā (IIN) konstatētais tiek ņemts vērā sarunās pirms šo nolīgumu noslēgšanas un kuras nolīgumu nodaļas ir grozītas, lai novērstu IIN sakarībā atklāto negatīvo ietekmi;

49. uzsver, ka turpmākajos divpusējos ieguldījumu līgumos, ko paraksta ES, ir jānodrošina taisnīgs līdzsvars starp nepieciešamību aizsargāt ieguldītājus un nepieciešamību atļaut valsts iejaukšanos, jo īpaši attiecībā uz sociālajiem, veselības un vides standartiem;

50. aicina darba devēju vidū veicināt sponsorēšanas ideju;

51. atgādina, ka strīdu izskatīšana tiesā un tās alternatīvie risinājumi jau var tikt izmantoti, lai izšķirtu saimnieciskos strīdus un vai prasītu atlīdzināt zaudējumus, kas radušies kā bezatbildīgas vai nelikumīgas uzņēmējdarbības negatīvās sekas; šajā sakarā aicina Komisiju pielikt pūles, lai uzlabotu gan uzņēmēju aprindu, gan visas sabiedrības izpratni par abām šīm

Trešdiena, 2013. gada 6. februāris

iespējām; atgādina, ka Starptautiskā Tirdzniecības palāta (ICC) sniedz strīdu risināšanas pakalpojumus privātpersonām, uzņēmumiem, valstīm, valsts iestādēm un starptautiskām organizācijām, kas meklē tiesas tiesvedības alternatīvas, un var palīdzēt uzlabot cietušo faktiskās iespējas vērsties tiesā gadījumā, ja bezatbildīga uzņēmējdarbība radījusi ekonomisku, sociālu un vides kaitējumu ES un/vai ārvalstīs;

52. uzsver, ka izpratnes veicināšana uzņēmumu līmenī par KSA nozīmi un neatbilstības sekām, kas ir Komisijas uzdevums, ir jāveic vienlaikus ar reģistrācijas valsts valdības atbilstošu informētības un veiktspējas uzlabošanu, lai nodrošinātu KSA tiesību efektīvu īstenošanu un tiesas pieejamību;

53. uzskata, ka Komisijai un dalībvalstīm vajadzētu mudināt ES uzņēmumus nākt klajā ar iniciatīvām KSA jomā un veikt labas prakses apmaiņu ar saviem ārvalstu partneriem;

Secinājumi

54. uzsver nepieciešamību visus regulējošos pasākumus formulēt tiesību aktos ar augstu juridisko spēku un saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem, lai novērstu valstu atšķirīgu interpretāciju un konkurētspējas priekšrocības vai atpalcības riskus reģionālā, valsts vai makroreģionālā mērogā;

55. atbalsta Komisijas centienus veicināt KSA attiecībās ar citām pasaules valstīm un reģioniem; tāpēc šajā sakarībā prasa vairāk centties savstarpīguma principu tirdzniecības darījumos padarīt par galveno principu;

56. vēlreiz apstiprina, ka KSA attīstība galvenokārt būtu jāveido, piemērojot dažādo ieinteresēto personu pieeju, par galveno faktoru uzskatot uzņēmumus, kuriem jāspēj izveidot savai konkrētai situācijai atbilstošu pieeju; uzsver konkrētu pasākumu un pieeju nozīmi no KSA izveides MVU viedokļa;

57. norāda, ka spēkā esošā Komisijas stratēģija KSA jomā attiecas uz laikposmu no 2011. līdz 2014. gadam; aicina Komisiju nodrošināt, lai attiecībā uz laikposmu pēc 2014. gada savlaicīgi tiktu pieņemta vērienīga stratēģija;

o

o o

58. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

P7_TA(2013)0050

Korporatīvā sociālā atbildība – sabiedrības interešu veicināšana un ceļš uz ilgtspējīgu un iekļaujošu atlabšanu

Eiropas Parlamenta 2013. gada 6. februāra rezolūcija par korporatīvo sociālo atbildību – sabiedrības interešu veicināšana un ceļš uz ilgtspējīgu un iekļaujošu atlabšanu (2012/2097(INI))

(2016/C 024/07)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 5., 12., 14., 15., 16., 21., 23., 26., 27., 28., 29., 31., 32., 33., 34. un 36. pantu,

— ņemot vērā Eiropas Sociālo hartu, jo īpaši tās 5., 6. un 19. pantu,